

9

Montgrós

PREU DEL VI EN SANT PERE DE RIBAS DURANT LOS CENT ANYS DARRERS

(ACABAMENT)

CULLITA DEL ANY	PREU INICIAL	PREU TERMINAL	PREU MITJ
1860	35	20	27·50
1861	30	25	27·50
1862	30	25	27·50
1863	27·50	25	26·25
1864	20	15	17·50
1865	17·50		17·50
1866	17·50		17·50
1867	20	25	22·50
1868	20	25	22·50
1869	22·50	15	18·75
1870	17·50	14	15·75
1871	17·50	20	18·75
1872	22·50	30	26·25
1873	22·50	25	23·75
1874	17·50		17·50
1875	15		15
1876	25	30	27·50
1877	20	17·50	18·75
1878	22·50		22·50
1879	22·50	35	28·75
1880	30	35	32·50
1881	35	30	32·50
1882	30	40	35
1883	30		30
1884	30	40	35
1885	40	50	45
1886	40	20	30
1887	20		20
1888	20	32·50	26·25
1889	30	32·50	31·25
1890	22·50		22·50
1891	20	18	19
1892	15		15
1893	13		13
1894	13	10	11·50
1895	20	24	22
1896	20	17·50	18·75
1897	18	25	21·50
1898	25	22	23·50
1899	20	16	18
1900	14	16	15
1901	12·50	25	18·75
1902	25	30	27·50
1903	30	28	29
1904	20	14	17
1905	12	11	11·50
1906	18	15	16·50
1907	7		7
1908	11		11
1909	9	27	18

Dels anteriors dats se desprén que'l preu mitj dels cent anys que abarcan ha sigut de 22·28 pessetes carga, que sols ha baixat de quinze en disset anys, y que no s'ha mantingut may sota d'aquest tipu més de tres consecutius.

La facilitat de nostre comers ab les colonies americanes quan la invasió napoleónica, per la situació propera a la costa de que disfrutàvem, y especialment per l'aliança que teniem contreta ab Inglaterra, qual poder naval may pogué ésser contrastat per la comú rival Fransa, ens proporcioná un excelent mercat pera nostres caldos que obtingueren aleshores un preu verdaderament espléndit, pero aná aquest decayguent a mida de les desmembracions de territori que experimentàvem en América, fins a sofrir una verdadera depreciació en l'any 1820 quan lo pronunciamient del general Riego feu fracassar l'expedició que devia anar allí a sostindre nostre domini.

La destrucció de les vinyes per l'*oidium* promou una forta reacció en 1853, que perdura fins que'l descobriment del remey y els bons preus obtinguts inciten a la renovació dels vinyats y a sa extensió a comarques que may los havien cultivat.

Ab algunes passatgeres oscilacions, com les del 1872 y 1876 produhides per una extensa pedregada la primera y per un fret tardá la última, continúa'l mateix estat, fins que la filoxera mata les vinyes de Fransa, qual nació absorbeix la major part de nostra producció en la década que comensa en 1880.

Reposada la vehina república de son desastre viticol, y acabat lo tractat que ab ella teniem, torném a un gran marasme, del que'n sortim per la difusió en Espanya del terrible afidi que ab lo *mildiu* merman d'un modo considerable nostres cullites.

L'exuberant producció dels novells ceps americans y la total pérdua de les colonies fan caurer altre vegada ls preus a tal extrém que'l valor del producte no compensa ls gastos de producció, y per fi veyém en l'últim any, per causes de tots conegudes, una ferma alsa que ha omplert d'esperansa el pit del decaygut viticultor.

P. MIRÈT CERDA.